

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Dàn ý Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết – Bài tham khảo số 1

A. Mở bài

- Giới thiệu về một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập: là người bạn cùng lớp mà em đã được gặp, được tiếp xúc.

B. Thân bài

- Miêu tả chung về ngoại hình: thân hình, chiều cao, mái tóc, đôi mắt...
- Miêu tả, giới thiệu chi tiết về điều khiến bạn ấy gặp phải khó khăn trong học tập, trong sinh hoạt
- Bạn ấy đã vượt qua những khó khăn ấy bằng cách nào?
- Trong hoàn cảnh khó khăn đó, bạn ấy có thái độ như thế nào với bạn bè, thầy cô; với việc học tập; với các hoạt động tập thể...
- Em có cảm xúc, suy nghĩ gì về sự vượt khó trong học tập của bạn ấy.
- Em có những thay đổi như thế nào sau khi biết đến tấm gương sáng vượt khó trong học tập là bạn ấy.

C. Kết bài

- Nêu những tình cảm của em dành cho bạn ấy.
- Nêu những lời chúc, mong muốn tốt đẹp dành cho người bạn luôn biết vượt khó ấy.

Dàn ý Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết-Bài tham khảo số 2

A. Mở bài

- Giới thiệu về một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em đã được nghe kể lại từ một người khác.

B. Thân bài

- Hoàn cảnh, tình huống mà em được nghe kể về tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập.
- Những thông tin cơ bản của người biết vượt khó trong học tập: tên, tuổi, trường học, nơi sống...
- Kể chi tiết về hoàn cảnh khó khăn của người đó. Làm rõ sự khó khăn ấy ảnh hưởng như thế nào đến việc học tập.
- Người ấy đã vượt lên khó khăn để hoàn thành tốt công việc học tập như thế nào? Kể một vài các thành tích để chứng minh cho điều đó.
- Mối quan hệ của người đó với bạn bè trong lớp, thầy cô, người thân, hàng xóm...
- Sau khi được nghe câu chuyện về tấm gương sáng biết vượt khó trong học tập này, em có những cảm xúc, suy nghĩ gì?
- Câu chuyện - nhân vật trong câu chuyện đã ảnh hưởng, tác động đến em như thế nào? Đã khiến em thay đổi ra sao?

C. Kết bài

- Em có mong muốn, lời chúc nào gửi đến người đã vượt qua khó khăn để học tập tốt trong câu chuyện được nghe.
- Em sẽ quyết tâm thay đổi bản thân như thế nào để có thể học tập tốt hơn.

Bài văn Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết số 1

Cuối tuần vừa rồi, em được sang nhà chị Mai chơi. Hôm ấy, em được nghe chị Mai kể rất nhiều câu chuyện thú vị. Trong đó, câu chuyện khiến em ấn tượng nhất là về Linh - học sinh cùng lớp của chị Mai - một tấm gương sáng có thực về sự kiên trì vượt khó trong học tập.

Theo chị Mai kể, anh Linh là một nam sinh có thân hình cao, gầy, nhưng dẻo dai, tràn trề sức sống như một cây tre già. Là một học sinh lớp 11, anh ấy luôn là con ngoan, trò giỏi, được thầy cô và bạn bè yêu mến. Thế nhưng, điều khiến ai cũng phải bất ngờ chính là về hoàn cảnh gia đình anh Linh. Anh ấy lớn lên trong một gia đình nghèo khó. Bố mất sớm, một mình mẹ anh Linh nuôi anh ấy ăn học. Đã vậy,

mẹ anh ấy lại còn ốm yếu, không thể làm được việc nặng. Thế nên, hằng ngày chăm sóc vườn rau, rồi đem ra chợ bán, kiếm sống qua ngày. Thương mẹ, hằng ngày, sau giờ học, anh Linh lại giúp mẹ cuốc đất, trồng rau, tưới cây... Rồi anh còn quét dọn nhà cửa, nấu cơm và làm các công việc nhà khác. Mỗi sáng, anh ấy dậy sớm, giúp mẹ hái rau chở ra chợ rồi mới đi đến trường. Nghe chị Mai kể, mà em vô cùng xúc động trước sự hiếu thảo của anh.

Tuy nhiên, dù luôn bận rộn với những công việc gia đình như vậy, nhưng anh Linh lại học rất giỏi. Chị Mai bảo, anh Linh chưa bao giờ đi học mà không làm bài tập về nhà hay không học thuộc bài cũ. Tiết học nào, anh ấy cũng tập trung, chăm chỉ phát biểu. Thành tích học tập của anh Linh lúc nào cũng nằm trong top 5 của cả lớp. Năm ngoái, anh ấy còn được giải ba kì thi Toán cấp thành phố nữa. Thật là đáng kinh ngạc. Dù hoàn cảnh gia đình rất nghèo khó, nhưng anh Linh luôn cố gắng học tập chăm chỉ, đạt kết quả cao. Mỗi ngày anh ấy luôn biết nỗ lực, cố gắng không ngừng nghỉ để có thể vừa là một học sinh giỏi, chăm ngoan, lại vừa là một người con hiếu thảo. Chính vì thế, mà anh Linh luôn được mọi người yêu mến và nể phục.

Trên đường trở về nhà, trong đầu em cứ mãi suy nghĩ về tấm gương vượt khó trong học tập là anh Linh. Càng nghĩ em càng cảm thấy xấu hổ về mình. Khi cuộc sống của em khá đủ đầy, nhưng lại lười biếng học hành. Nhiều lần không làm bài tập về nhà, không cố gắng hết sức trong học tập. Và em quyết tâm, từ hôm nay trở đi, em sẽ thay đổi mình. Em sẽ cố gắng học tập thật chăm chỉ, không ham chơi, sao nhãng nữa. Đồng thời, em sẽ dành thời gian để phụ giúp bố mẹ các công việc trong gia đình mà em có thể làm được.

Đối với em, anh Linh không chỉ là một nhân vật trong câu chuyện kể. Mà anh ấy còn là tấm gương sáng, là động lực để em noi theo mà thay đổi bản thân theo chiều hướng tốt hơn. Em mong rằng anh ấy luôn mạnh khỏe, học tập tốt và thật thành công trong cuộc sống.

Bài văn Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết số 2

Từ lúc lên lớp 6, em trở nên chăm chỉ học tập hơn. Bố mẹ em ai cũng rất ngạc nhiên. Điều khiến em thay đổi như vậy, chính bởi vì em đã tìm thấy cho mình một tấm gương sáng để noi theo. Đó chính là Nhung - bạn học cùng lớp với em.

Lên lớp 6, lớp học của em có thêm rất nhiều bạn mới đến từ nhiều trường tiểu học khác nhau trong thành phố. Và nhờ đó mà em được gặp Nhung. Nhung là một cô bé có dáng người nhỏ nhắn, cùng khuôn mặt tròn xoe, rất đáng yêu. Thế nhưng, khi nhìn bạn ấy đứng lên, tiến về phía bục giảng để giới thiệu mình thì em và các

bạn đã rất ngạc nhiên. Chân trái của Nhung sau một lần phẫu thuật đã để lại di chứng nặng, khiến chân cậu ấy không thể co, gập lại như bình thường được. Và mỗi khi trái gió trở trời, cái chân ấy lại đau nhức vô cùng. Đó chính là lý do khiến cậu ấy đi lại khập khiễng và chậm chạp. Vậy mà trên khuôn mặt của Nhung lúc nào cũng vui tươi, thoải mái, khiến em rất thán phục cậu ấy.

Tuy nhiên, Nhung lại còn khiến em phải ngạc nhiên thêm nhiều lần nữa. Tuy cơ thể như vậy, lại thường chịu đau đớn mỗi khi trở trời, nhưng cậu ấy lại có thành tích học tập rất đáng nể. Suốt những năm học tiểu học, Nhung luôn là học sinh giỏi, cậu ấy còn đạt giải thi luyện viết chữ đẹp cấp quận nữa. Vào lớp 6, Nhung nhanh chóng được thầy cô yêu mến, vì luôn nghiêm túc trong giờ học, và làm bài tập đầy đủ. Kể cả những hôm cậu ấy bị cái chân đau hành hạ. Điều này khiến em cảm thấy rất xấu hổ về mình. Khi em có một thân thể khỏe mạnh, nhưng thường xuyên không làm bài tập về nhà. Có hôm còn giả ốm để nghỉ học. Ngoài ra, Nhung còn khiến mọi người khâm phục về nghị lực của mình. Dù được thầy cô ưu tiên không phải học tiết thể dục và tam gia vệ sinh lớp học. Nhưng Nhung luôn có mặt, và cố gắng tham gia. Có hôm, vào giờ thể dục, Nhung đã đi bộ hết một vòng sân, đúng như những bạn khác phải làm. Dù cậu ấy di chuyển rất chậm, trán chảy đầy mồ hôi, nhưng vẫn kiên trì đến tận cùng. Khi Nhung về đích tất cả mọi người cùng hò reo như chính mình đã làm được điều tuyệt vời ấy vậy.

Từ lúc học với Nhung, em ngày càng yêu quý và ngưỡng mộ người bạn tuyệt vời này. Cậu ấy là một tấm gương lớn trong học tập để em noi theo. Từ đó, em học tập chăm chỉ và nghiêm túc hơn. Luôn cố gắng hoàn thành tốt các nhiệm vụ được thầy cô giao. Những lúc lười biếng, chán nản, em lại nhìn vào Nhung để có thêm động lực tiếp tục cố gắng.

Nhung chính là tấm gương giúp em luôn nỗ lực vươn lên trong học tập. Em mong rằng Nhung sẽ luôn yêu đời, khỏe mạnh và đạt được nhiều hơn nữa những kết quả tốt trong học tập

Bài văn Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết số 3

Trong cuộc sống của chúng ta có rất nhiều tấm gương người tốt việc tốt mà chúng ta cần phải nêu gương học hỏi. Đối với riêng tôi thì tấm gương bạn cùng lớp tôi là bạn Dung để lại trong tôi rất nhiều ấn tượng sâu sắc.

Tôi học với Dung tính đến nay đã được hơn một năm kể từ khi chúng tôi học trung học. Phải nói Dung là một đứa học rất tốt đứng nhất nhì lớp tôi. Nhưng với tính cách trẻ con, tôi không ưa gì Dung và rất nhiều đứa trong lớp cũng như tôi bởi Dung là một đứa trẻ bị bỏ rơi. Bố mẹ bạn bỏ bạn cho người cô nuôi rồi bỏ đi không

có tung tích gì. Ở trường Dung không có mấy bạn bè nếu không muốn nói là không có ai. giờ đây khi nghĩ lại tôi cũng không hiểu tại sao mình lại có thái độ đó với Dung và tại sao lại không kết bạn với một người như thế ngay từ đầu. Nhưng tuổi trẻ mà ai cũng có lúc dại khờ ai cũng có lúc không tốt để rồi sau đó mới biết trân trọng mới biết hối lỗi. Đó là thời gian khá khó khăn của Dung khi mà người cô nhận nuôi Dung bị mất việc, khi đó Dung phải nghỉ học để ở nhà làm thêm kiếm tiền. Biết được điều đó tuy không ưa gì Dung nhưng chúng tôi cũng rất thương cảm tình cảnh ấy của Dung nên chúng tôi mỗi người góp một ít để giúp đỡ Dung.

Sau khi ra về tôi mới sực nhớ ra là mình có để quên mất cặp sách ở nhà Dung, tôi vội quay lại để lấy, khi đi ra đến sân tôi mới kiểm tra tiền của mình trong cặp thì đã không còn đồng nào cả. Đó là số tiền nộp học phí của tôi, tôi hốt hoảng để quay về hỏi lại Dung thì nói là không hề biết gì về số tiền đó. Tôi khóc lóc không biết làm sao khi mà thủ phạm khi ấy tôi nghi ngờ nhất lại không chịu nhận là mình đã lấy cắp số tiền ấy. Hôm sau tôi quay lại nhà Dung bởi tôi tin chỉ có Dung mới lấy cắp số tiền ấy. Đúng ở cổng tôi nghe thấy tiếng có người nói chuyện với nhau rất to tiếng. Đúng đó tôi nghe là biết được rằng thì ra là cậu em của Dung đã lấy số tiền ấy. Thế nhưng tôi còn nghe được một tin sốc hơn đó là Dung đang bị ruột thừa và cần mổ gấp. Tôi bỗng cảm thấy thương Dung quá bạn ấy đã bị cha mẹ bỏ rơi cuộc sống vô cùng khó khăn vậy mà bệnh tật vẫn không chịu buông tha Dung. Bỗng tôi thấy thương Dung quá và tôi bắt đầu cảm thông với Dung với những khó khăn mà Dung đang đối mặt. Bỗng tôi bất ngờ nghe thấy tiếng Dung quát em phải trả lại tiền cho tôi nếu không dù có bao nhiêu tiền Dung cũng không chịu phẫu thuật. Sau một hồi cãi cọ tôi thấy không khí bỗng lắng xuống tôi thấy không ai nói ai cầu gì, tôi ra về mà trong lòng nặng trĩu. Tôi đã trách nhầm Dung trách Dung là kẻ ăn cắp, tôi thật xấu xa biết nhường nào. Trong lòng tôi những suy nghĩ hỗn loạn lại ùa lên, tôi không biết nên làm như thế nào cho đúng nữa. Sáng hôm sau Dung đến trường trả lại tiền cho tôi, tôi không biết nói gì chỉ biết ôm Dung mà khóc, tôi thương nó lắm. Tôi kể chuyện của nó cho cả lớp và cô giáo để giúp đỡ nó. Sau vài ngày quyên góp chúng tôi đã đủ số tiền để mổ cho Dung và ca mổ rất thành công.

Tuy trong hoàn cảnh khó khăn nhất của cuộc sống và có thể cận kề cái chết Dung vẫn hiện lên là một người bạn tốt là một tấm gương người tốt mà chúng tôi cần học hỏi. Từ đó trở về sau chúng tôi là đôi bạn rất thân cùng nhau học tập. Sau khi hiểu được con người Dung, rất nhiều bạn trong lớp đã kết bạn với Dung. Dung Thường xuyên giúp chúng tôi học tập ôn bài cho chúng tôi. Bên cạnh đó Dung còn thường xuyên đến nhà kèm học cho chúng tôi. Nhờ có Dung mà thành tích học tập của tôi cao hơn hẳn, tôi thầm cảm ơn Dung rất nhiều cảm ơn vì tôi có một người bạn tốt như thế. Không những là trong việc học tập mà Dung còn giúp chúng tôi rất nhiều

trong những khúc mắc gia đình. Dung chính là một tấm gương người tốt việc tốt mà còn là tấm gương giúp đỡ bạn bè trong học tập.

Đối với riêng tôi Dung giờ đây chính là một người bạn thân nhất giúp đỡ tôi nhiều nhất trong việc học tập. Dung chính là một tấm gương tốt mà tôi luôn luôn phải học tập và noi theo

Bài văn Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết số 4

Nguyễn Ngọc Ký (sinh ngày 28 tháng 6 năm 1947, quê ở xã Hải Thanh, huyện Hải Hậu, tỉnh Nam Định) là nhà giáo tại Việt Nam. Từ năm lên 4 tuổi, ông bị bệnh và bị bại liệt cả 2 tay, nhưng ông đã cố gắng vượt qua số phận của mình và trở thành nhà giáo ưu tú, lập kỷ lục Việt Nam "Người thầy đầu tiên của Việt Nam dùng chân để viết".

Năm 1951, khi lên 4 tuổi, ông bị bệnh và dẫn đến bị liệt 2 tay. Năm 7 tuổi, ông rất muốn đến trường nhưng vì bệnh nên ông không thể đi học. Hằng ngày, ông đều đến trước cửa lớp để nghe cô giảng. Khi về nhà ông luyện chữ và dùng chân viết các từ ở lớp như các bạn đã học. Năm 1963, ông được tỉnh Hà Nam Ninh (nay là Nam Định) cử đi dự kỳ thi học sinh giỏi toán toàn quốc, ông đạt được hạng 5 và được chủ tịch Hồ Chí Minh tặng huy hiệu Hồ Chí Minh. Từ năm 1966 đến 1970, ông học Ngữ văn tại trường Đại học Tổng hợp Hà Nội. Được cố thủ tướng Phạm Văn Đồng khuyến khích, ông trở về quê Hải Hậu, Nam Định làm giáo viên.

Từ năm 1994, ông chuyển vào sống tại quận Gò Vấp, Thành phố Hồ Chí Minh và từ đó đến năm 2005, ông được phân công nhiệm vụ dự giờ bài giảng của giáo viên cấp 2, chép lại, tổng hợp, rút kinh nghiệm, rồi đóng góp ý kiến. Ông cũng được mời đi giao lưu, giáo dục lễ sống và bồi dưỡng lòng ham học cho nhiều thế hệ trẻ trong cả nước. Năm 1992, ông được nhận danh hiệu "Nhà giáo ưu tú". Năm 2005, Trung tâm Sách Kỷ lục Việt Nam đã tặng ông danh hiệu: "Người thầy đầu tiên của Việt Nam dùng chân để viết". Năm 2013, nhân dịp Nick Vujicic đến Việt Nam, ông là một trong 24 tấm gương "Hạt giống tâm hồn" của Việt Nam được vinh danh ở Trung tâm Hội nghị White Palace (thành phố Hồ Chí Minh).

Nguyễn Ngọc Ký chính là một tấm gương sáng trong học tập cho chúng ta noi theo.

Bài văn Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết số 5

Hôm nay, không như buổi chiều khác mà là 1 buổi chiều đầy cảm xúc trong lớp học của lớp tôi. Vì tuần trước lớp tôi đã đạt cả tuần học tốt nên cô giáo chủ nhiệm đã hứa rằng hôm nào tới tiết của cô, cô sẽ kể chuyện cho nghe và hôm nay đã tới

ngày đó. Chúng tôi rất vui khi cô giáo chuẩn bị kể. Các bạn cứ nghĩ sẽ là 1 câu chuyện cực kì vui nhưng lạ thay, cô giáo lại kể về 1 anh khuyết tật ở trường tôi.

Chúng tôi như cụt hứng vì đang muốn nghe chuyện cười mà lại thành ra thế này! Nhưng không như chúng tôi nghĩ, đó lại là 1 câu chuyện rất hay và cảm động. Cô giáo bắt đầu kể:

- Một lần đi coi thi học sinh giỏi cấp huyện. Khi bước vào phòng thi thì có một phụ nữ đưa con trai đến và nói với cô: Cô ơi, cho cháu nhà em ngồi cạnh ổ điện ạ. Cô không hiểu và hỏi lại: sao lại ngồi cạnh ổ điện hả chị? Và người phụ nữ ấy trình bày: Vì cháu nhà em nó không viết được nên cháu xin thi bằng máy tính, cô cho cháu ngồi gần ổ điện để cắm điện không em sợ đang thi máy tính hết điện. Lúc đó cô nhìn sang bên cạnh thì mới biết đó là em học sinh khuyết tật, tự dung trong cô có một sự xúc động và cảm phục không hề nhẹ. Và cô bảo: Vâng chị cứ ra ngoài công trường chờ đi.

Và đúng như nguyện vọng em ấy được ngồi một mình một bàn và ngồi gần ổ cắm điện. Anh ấy tên là: Nguyễn Đức Thuận sinh ngày 01-01-2003 hs trường THCS Đại Xuân (Hiện nay là trường THCS Nguyễn Cao) dự thi học sinh giỏi toán lớp 7, anh ấy bị khuyết tật từ nhỏ hai tay và chân bị co rút nên ko thể cầm bút viết được và đi lại rất khó khăn, ngay cả khi anh ấy nói cũng rất khó và không nghe được. Bằng nghị lực kiên cường và tinh thần hiếu học của mình, anh ấy đã vượt lên số phận để trở thành một học sinh giỏi đại diện cho trường đi thi học sinh giỏi cấp huyện. Khi làm bài thi cô càng khâm phục em hơn khi em sử dụng máy tính một cách thành thạo với những ngón tay co cứng run run nét chậm chạp trên bàn phím. Sau 120 phút anh ấy đã hoàn thành bài thi mà ko đầu hàng trước một phép tính nào.

Trong khi đó một số ít học sinh là những con người khoẻ mạnh được cha mẹ chăm sóc ko thiếu gì nhưng các em vẫn đua đòi ko chịu học, chơi games nhiều dẫn đến nghiện, nói tục chửi bậy dẫn đến quen mồm thậm chí còn đánh nhau hội đồng... Đó là thực trạng đã, đang và vẫn diễn ra hàng ngày.

Qua đó cô muốn nhắc nhở và cảnh báo các em rằng: hình thể khuyết tật thì y học có thể chữa được nhưng tâm hồn và nhân cách khuyết tật thì không có thuốc gì chữa nổi. Nghe xong câu chuyện, chúng tôi đều xúc động trước những gì cô giáo vừa kể. Chúng tôi không còn vẻ ngoài tức giận vì cô không kể chuyện cười nữa thay vào đó là những giọt nước mắt trên hai hàng mi. Các bạn thấy đấy, không phải họ là những người bị khuyết tật mà chúng ta lại coi thường họ được mà chúng ta phải biết giúp đỡ cho họ làm cho cuộc sống này thêm tươi đẹp hơn.

Hiện nay, anh Nguyễn Đức Thuận là người đứng đầu trong đội tuyển Toán của lớp 8C. Anh ấy thật quả là một tấm gương mà chúng ta cần phải học tập.

Bài văn Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết số 6

Em có một người bạn rất thân tên là Linh Chi. Cậu ấy được mọi người vô cùng yêu mến, bởi tấm lòng nhân hậu, giàu tình yêu thương, thường xuyên giúp đỡ người khác của mình.

Linh Chi là chị cả trong một gia đình có ba chị em. Hằng ngày, bố mẹ bận bịu với công việc đồng áng. Chi một mình quán xuyến công việc nhà và chăm sóc hai đứa em. Vì thế mà trông cậu ấy luôn rất chín chắn so với bạn bè cùng trang lứa.

Nếu nói về thành tích học tập, thì Linh Chi không phải là một học sinh giỏi. Điểm số của cậu ấy luôn chỉ ở mức khá. Tuy nhiên, điều đó không chút gì ảnh hưởng đến tình cảm mọi người dành cho Chi. Bởi cậu ấy vẫn luôn học tập rất chăm chỉ, nỗ lực hết mình. Bài tập cô giáo giao, Chi luôn làm đầy đủ, câu nào không hiểu thì sẽ hỏi lại các bạn hoặc thầy cô chứ không bỏ qua hay chép sách giải.

Ngoài sự kiên trì, chăm chỉ trong học tập, Chi còn là một cô bé trung thực và tốt bụng. Cậu ấy thường xuyên giúp đỡ mọi người một cách vô tư mà không đòi hỏi gì. Có lần, khi lớp em đang học thể dục thì có một bạn quên không mang theo giày. Hôm đó, lớp em còn thi nhảy cao nữa, nếu không có giày thì sẽ khó để nhảy qua được. Thế là ngay khi vừa thi xong, Chi đã mang giày của mình cho bạn mượn, còn bản thân thì đi chân đất đến hết tiết học. Hay có lần, một bạn trong lớp bị đau bụng nên về sớm, nhưng đúng hôm đấy lại đến lịch bạn đó trực nhật cuối buổi. Khi cả lớp còn chưa biết phân công như thế nào thì Chi đã tự mình đứng lên nhận phần việc đó. Những hành động đầy của Chi khiến chúng em vô cùng cảm phục và ngưỡng mộ.

Mỗi khi nghĩ đến Chi em lại như có thêm động lực để cố gắng hoàn thiện bản thân hơn. Mong rằng trong tương lai, Chi vẫn sẽ mãi luôn là một thiên thần với trái tim lương thiện như bây giờ.

Bài văn Kể một tấm gương kiên trì vượt khó trong học tập mà em biết số 7

Về trường Trung học cơ sở Nguyễn Bình Khiêm, thuộc phường Hòa Minh – Quận Liên Chiểu, tôi được nghe những câu chuyện cảm động của các em học sinh nghèo, hoàn cảnh gia đình rất khó khăn nhưng vẫn vươn lên học giỏi toàn diện.

Trong đó một em đã để lại ấn tượng cho tôi nhiều nhất là em Lê Hồng Ân, học lớp 6/3. Mặc dù gia đình em có hoàn cảnh rất khó khăn, một mình mẹ em phải bươn chải kiếm tiền nuôi hai chị em ăn học. Như cô Phan Thị Lệ, mẹ em tâm sự: “Nhà

cửa và mọi thứ đồ đạc trong nhà đều do người thân mua cho. Tôi làm công nhân ở khu công nghiệp tiền lương rất ít, phải chi tiêu thật tiết kiệm mới có tiền để hai con ăn học. Nhiều khi em Ân phải nhịn ăn sáng để dành tiền mua dụng cụ học tập. Nhưng tôi hạnh phúc là có được một đứa con học giỏi và ngoan hiền đến như vậy.”

Hoàn cảnh gia đình khó khăn là vậy nhưng em Ân trong sáu năm liền là học sinh giỏi toàn diện của trường. Và hằng năm em luôn được thành phố trao học bổng học sinh hiếu học, có tinh thần vượt khó trong học tập. Ngoài ra, em còn được nhận học bổng từ các Hội khuyến học Quận, công ty bia Huế, công ty nhà máy nhựa.

Em không chỉ là một học sinh ngoan hiền, học giỏi mà còn là một học sinh tham gia rất năng nổ các hoạt động của trường giao phó. Như cô Tổng phụ trách Hệ Thị Mỹ Đức nhận xét: “Em là một liên đội trưởng xuất sắc nhất của trường Tiểu học Duy Tân. Đến lớp 6 em vừa là một lớp trưởng, vừa là một chi đội trưởng rất năng động, nhiệt tình. Và em là một học sinh có nhiều đóng góp trong những phong trào của đoàn trường”.

Ân học giỏi toàn diện các môn, trong đó đáng biểu dương là em thi được giải ba học sinh giỏi cấp thành phố năm lớp 5. Ngoài ra, em còn có tố chất năng khiếu rất nhiều lĩnh vực như vẽ, đàn, sáng tạo dụng cụ học tập, các phong trào thể thao. Đặc biệt là phong trào thể thao em đã được giải nhì bóng bàn năm lớp 4, đến lớp 6 em được giải ba cấp quận.

Em đứng đầu trong việc làm báo tường của lớp với những hình vẽ rất đẹp và có ý nghĩa.

Là một học sinh giỏi và có phẩm chất đạo đức tốt nên em rất được các thầy cô giáo và bạn bè trong trường quý mến. Cô Phan Thị Mỹ Vân, chủ nhiệm lớp nhận xét: “Em là một học sinh rất ngoan hiền, học giỏi tất cả các môn. Và là học sinh có kết quả học tập trong học kỳ I năm học 2008- 2009 cao nhất trường (9,5). Ngoài ra, em còn là một lớp trưởng rất năng động, nhiệt tình vì vậy mà tôi rất yên tâm khi giao cho em công việc điều hành lớp”. Mặt khác, em là một học sinh rất giàu lòng tương thân tương ái, sẵn sàng giúp đỡ những bạn học sinh yếu kém trong lớp vươn lên trong học tập. Như em Nguyễn Quang Đạt, bạn cùng lớp em đã khen ngợi: “Ân là một người bạn rất tốt, nhiệt tình giúp đỡ em trong học tập. Và từ việc học nhóm với Ân mà em đã tiến bộ hơn rất nhiều”.

Ân là một học sinh không chỉ giỏi mà còn rất ham học và có tinh thần vượt khó. Ở trường, em là một học sinh giỏi, ngoan hiền được thầy cô bạn bè quý mến. Còn ở nhà em là một đứa con hết mực hiếu thảo, em luôn làm những công việc nhà khi mẹ đi vắng. Dù là còn nhỏ tuổi nhưng em nhận thức được hoàn cảnh khó khăn,

thiếu thôn của gia đình vì thế mà em đã ra sức nỗ lực học tập. Và em đã bộc lộ ước mơ của mình: “Em sẽ cố gắng học thật giỏi để trở thành một kiến trúc sư, đáp ứng được lòng mong mỏi của gia đình, thầy cô và bạn bè. Và để mẹ em đỡ khổ và vất vả hơn.”

Với khả năng học giỏi toàn diện và nỗ lực “vượt lên trên hoàn cảnh” cùng với sự dạy bảo của các thầy cô giáo, sự giúp đỡ của các cơ quan ban ngành, đoàn thể . Tôi tin rằng Ân sẽ thực hiện được ước mơ của mình. Tinh thần hiếu học và nghị lực vươn lên không ngừng của Ân thật đáng khâm phục. Đó là tấm gương sáng để cho các bạn học sinh noi theo